

Хозрой, погадилъ гы и заповѣдалъ тутакъ си да платятъ каквото струва. "Наистинѣ, казаль, работата сама по себе си е нишо, и незначителна е, но колкото за мене е доста голѣма. Царьтъ трѣбува да е вся-
кога праведенъ, защото служи за примѣръ на подданицицѣ си. Ако не мож, при-
ложилъ, да направиъ народътъ си да па-
зин законытѣ на правосѫдіето въ най-мал-
киятѣ нѣща, мож поне да имъ покажати
че не е невъзможно да го правятъ. "

Този владѣтель като го попитали вед-
нѣжъ, кой го е научилъ на искусството да
царува. Тъй праведно? „Когато бѣхъ
младъ, отговори, като бѣхъ на ловъ е-
динъ день, видѣхъ единого человѣка че-
врли камъкъ та удари едно куче и ому-
счупи кракътъ. Слѣдъ малко минѣ отъ тамът
единъ конникъ, и немилостивыйтѣ онзи че-
ловѣкъ, който бѣше прѣбиль на кучето
кракътъ, като искаше да му поговори
нѣщо, конътъ го ритиже та счупи и не-
говътъ кракъ. Но много ся не минѣ и
конътъ въ буйството си приклещи си и